

gelegenheid een boek uit dat het midden houdt tussen een kroniek van vijftig jaar geschiedenis en (zelf)bespiegelingen over de rol van de VVB in verleden, heden en toekomst. Alle auteurs zijn of waren lid van de VVB of staan minstens sympathiek tegenover de Vlaamsgezinde pressiegroep. Dat dit niet uitmondt in een kritische analyse baart geen verwondering. Toch is het boek ook geen beate zelfverheerlijking. Bart Maddens, politicoloog aan de KU Leuven en als columnist van het ledenblad *Doorbraak* actief in de VVB, schetst bijvoorbeeld een ontvrunderend beeld van de VVB als een organisatie die vandaag nog slechts kan *“morrelen in de marge”* (p. 315). Hij merkt voorts op dat de VVB met een structureel probleem kampt doordat haar ‘expertise’ als pressiegroep niet opweegt tegen het leger van academische en partijpolitieke deskundigen inzake de communautaire kwestie. Zoals alle drukingsgroepen verliest de VVB bovendien haar beste krachten aan politieke partijen die mandaten en betaalde banen kunnen aanbieden. De *pièce de résistance* (pp. 29-232) is de kroniek van vijftig jaar VVB opgesteld door Peter Van Windekens, historicus en VVB-voorzitter van de provincie Brabant. Hij maakt een doorgaans zakelijke opsomming van de acties en interne ontwikkelingen van de VVB grotendeels gebaseerd op het VVB-archief en persknipsels. Op bepaalde punten wordt dit zelfbeeld tegengesproken door andere bijdragen in het boek. Zo vermeldt de kroniek dat de nationale betogingen in Vilvoorde (29 september 2002) en Halle (9 mei 2004) respectievelijk 5000 en 13000 betogers op de been brachten (pp. 212 en 219), terwijl Maddens, het op 3500 en 10000 houdt op basis van de doorgaans betrouwbare schattingen van de politie (p. 312). Van Windekens mist ook de kans om enkele hardnekkige mythes uit de wereld te helpen. Zo bijv. de zogenaamde uitroep *“Geef ons wapens”* die VVB-hoofdbestuurslid Wilfried Martens zou hebben gedaan tijdens een manifestatie in Wezembeek-

Peter Van Windekens (red.), *‘Wij betogen!’ Vijftigjaar Vlaamse Volksbeweging 1956-2006*, Kapellen, Pelckmans, 2006, 349 pp., ill., ISBN 978 90 289 4127 4 | De Vlaamse Volksbeweging (VVB) zag in 2006 Abraham en gaf voor de

Oppem. In de tekst heet het dat Martens de betogers opriep tot revolutie, maar daarbij wordt een foto geplaatst van een betoging uit 1980 waarin manifestanten een spandoek dragen met de aan Martens toegeschreven 'uitspraak'. Zo wordt de kwakkel handig in stand gehouden. Het ontbreekt ook niet aan tendentieuze oordelen. Van Lode Wils wordt, in een door Van Windekens opgesteld overzicht van *"bekende leden en hun (net)werken"* (pp. 268-285), beweerd dat hij evolueerde *"tot een hevige criticaster van de Vlaamse ontvoogding"* (p. 273). Het zal de leden en sympathisanten van de VVB plezier doen. Voor hen is dit boek ook hoofdzakelijk geschreven. Buitenstaanders zullen het vaak moeilijk hebben om alle teksten te volgen omdat de context en de achtergrond ontbreekt. Op een kritische geschiedenis van de VVB is het vooral nog wachten. [Bruno De Wever]
